

STIPS

BEHOORT BIJ PANORAMA 19 MEI 1936

„Maar man, wat is er met jou gebeurd?”

„Ja, vrouw, ik heb een vliegongeluk gehad, ik probeerde net als die vliegmachines onderste boven te vliegen!”

EEN CHINEES SPROOKJE

WANG was een kleine Chinese jongen. Het huis, waarin Wang met zijn vader en moeder woonde, had een prachtige tuin met

de mooiste bloemen er in. Wang hield heel veel van die tuin en hij speelde ook maar wat graag daar tussen al zijn bloemen-vriendjes.

Op een dag, toen Wang daar weer zo aan het spelen was, hoorde hij opeens achter een bloemenbosje een klagend geluid. Wang wist eerst niet, wat dat wel kon zijn. Hij liep op zijn tenen naar het bloemenbosje toe en daar zag hij tot zijn schrik een grote vogel liggen.

Wang had nog nooit een vogel van dichtbij gezien en hij was er eigenlijk wel een beetje bang voor. Dat scheen de vogel te merken en hij zei tegen Wang: „Lieve Wang, wees niet bang voor mij, hoor. Ik ben Kauw-Kauw, een van de vogels, die altijd over je huis vliegen. Zie je die wel eens?”

„Ja,” zei Wang. „Ik zie wel eens een troep vogels heel hoog in de lucht, maar ik heb er nog nooit een van dichtbij gezien.”

„Nu,” zei Kauw-Kauw, „dan ben ik dus de eerste. Die andere vogels, dat zijn allemaal broertjes en zusjes van mij.”

„O,” zei Wang verrast. „Maar

zeg, Kauw-Kauw, waarom ben je dan nu niet bij je broertjes en zusjes?”

„Ja,” zei Kauw-Kauw, en hij trok een pijnlijk gezicht. „Ja, zie je, Wang, ik heb, geloof ik, mijn rechterpootje gebroken. Het deed zo’n verschrikkelijke pijn, dat ik niet meer verder kon vliegen, en nu ben ik hier maar gaan liggen om te zien, of er misschien iemand is, die mij helpen kan.”

„Ach,” zei Wang medelijdend, „laat eens gauw kijken.”

Wang keek aandachtig naar het pootje van Kauw-Kauw en hij zag, dat het helemaal bebloed was.

„Weet je wat, Kauw-Kauw, blijf maar even rustig hier liggen, dan zal ik mijn vader gaan halen, die zal je vast wel kunnen helpen.”

„Graag, hoor,” zei Kauw-Kauw, „want het doet reuzenpijn.”

Wang liep met vlugge passen naar zijn vader toe, en vroeg, of deze Kauw-Kauw zou willen helpen. Natuurlijk wilde Wang’s vader dat en Wang keek verheugd toe, toen zijn vader het pootje van Kauw-Kauw verbond.

„Je moet maar zolang hier blijven, Kauw-Kauw,” zei vader. „Wang zal je dan wel verder verzorgen.”

Nu, dat vonden Kauw-Kauw en Wang maar wat plezierig.

Het pootje werd gelukkig heel gauw beter en zo kwam al spoedig de dag, dat Kauw-Kauw zei: „Lieve Wang, mijn pootje is nu genezen en nu moet ik van lieverlee

weer naar mijn broertjes en zusjes terug, want die zullen wel niet weten, waar ik al die tijd geweest ben.”

Dat was heel verdrietig voor Wang, dat die Kauw-Kauw nu weg moest, want hij zou zijn nieuw vriendje heus heel erg missen.

„Weet je, wat je doet, Kauw-Kauw,” zei Wang. „Kom nu elke middag na het eten even bij ons, hier in de tuin. Dan krijg je een heerlijk restje van ons eten en dan kunnen we tegelijk nog eens leuk met elkaar praten.”

„Afsproken,” zei Kauw-Kauw en nadat hij Wang nog eens heel hartelijk had bedankt voor alles vloog hij de lucht weer in, naar z’n familie toe.

Na die tijd kwam Kauw-Kauw geregeld bij Wang op bezoek. Dan hadden die twee de grootste pret, want ze konden het best met elkaar vinden.

Het gebeurde eens, dat er op zekere dag kermis was in de stad, waar Wang woonde, en je kunt begrijpen, hoe blij Wang wel was, toen hij op een middag met zijn vader mee naar de kermis mocht.

Nu, die kermis was dan ook wel prachtig. Er waren de leukste dingen, en Wang bewonderde het een nog al meer dan het andere.

In een heel grote draaimolen mocht hij rijden op grote draken en prachtig gekleurde vissen. Wang was helemaal niet bang voor die beesten, hoor; ze waren immers toch maar van hout!

Ergens ontdekte Wang opeens een Chinees, die een lange stok in zijn handen hield. En aan die stok.... o, daar zweefden allemaal groene, gele en rode ballons. Wang keek zijn vader eens smekend aan. Wat zou hij ook graag zo’n ballon hebben!

Wang’s vader vroeg aan den Chinees, wat de ballons wel kostten. Nu dat viel niet mee, hoor, maar ja, het was maar eenmaal kermis, en tot slot van de kermispret kreeg Wang dan ook werkelijk zo’n vurig begeerde ballon. Wang was er maar wat trots op. Het was dan ook wel een prachtige! Er was een Chinezengezicht op geschilderd. Maar wat Wang eigenlijk nog het mooiste vond van alles, dat was, dat achteraan de ballon een echte vlecht hing, net zo een als de echte Chinezen op hun rug dragen.

„Wees er nu maar heel voorzichtig mee,” waarschuwde

Wang's vader. „Want als je hem stuk maakt of als je hem laat vliegen, kan ik geen nieuwe meer geven. Dat is veel te duur.”

„Ik zal er heus voorzichtig mee zijn,” beloofde Wang en hij klemde het touwtje van de ballon in zijn kleine knuistjes.

Toen Kauw-Kauw de volgende dag weer bij Wang op bezoek kwam om zijn lekkere hapje te halen, moest hij natuurlijk het hele verhaal van de kermis horen.

„En nu moet je eens zien, Kauw-Kauw, wat ik van mijn vader gekregen heb.” Vol trots toonde Wang zijn mooie ballon.

„Prachtig is hij,” bewonderde Kauw-Kauw. „Zeg, Wang, vertel

nog eens iets over die mensenkermis.”

Nu, daar had Wang wel oren naar.

„Hansworsten waren er ook, Kauw-Kauw. Wel zulke grote,” en Wang spreidde zijn armpjes en zijn handjes heel wijd uit om Kauw-Kauw toch maar duidelijk te maken, hoe groot die hansworsten wel geweest waren.

Maar tegelijk „floep”

Dat was de ballon, die daar de lucht inging, want onder het praten had Wang het touwtje los gelaten en heel langzaam ging daar nu de Chinezen-ballon de hoogte in.

„O,” riep Wang, „mijn mooie ballon! O, oooo, nu ben ik hem kwijt, en ik krijg geen nieuwe

.... de ballon hield hij met zijn snavel vast.

Wat zou hij ook graag zo'n ballon hebben!

meer van mijn vader. Oehoehoe.”

Ach, die arme Wang toch! Twee dikke tranen liepen uit zijn oogjes en Kauw-Kauw keek ook al bedroefd, toen hij zijn kleinen vriend daar zo zag huilen.

Tot opeens floep

Dat was Kauw-Kauw, die de lucht in ging. Hij sloeg zijn vleugels wijd uit en snel ging hij de ballon van Wang achterna.

De kleine Wang zag het allemaal gebeuren en voordat hij eigenlijk goed en wel beseffen kon, dat hij nu misschien zijn mooie ballon terug zou krijgen, stond Kauw-Kauw al weer voor hem en de ballon hield hij met zijn snavel vast.

„Ach, lieve Kauw-Kauw, dank je wel, hoor,” riep Wang blij.

„Niets te danken, hoor,” zei Kauw-Kauw. „Jij bent altijd zo goed voor mij geweest en dan is het toch ook vanzelfsprekend, dat ik ook eens iets voor jou doe, hè?”

Kauw-Kauw keek alweer vrolijk, toen hij zag, hoe blij Wang was, omdat hij zijn mooie ballon weer terug had.

Toen Wang uit blijdschap een liedje zong, zat Kauw-Kauw maar stil te luisteren en hij bedacht, dat hij het maar goed getroffen had met zijn vriendje Wang.

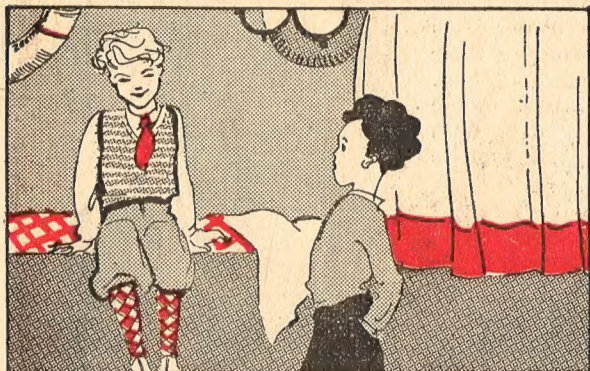
En Wang, op zijn beurt, verheugde zich over de goede vriendschap van Kauw-Kauw.

En zo is het altijd gebleven.

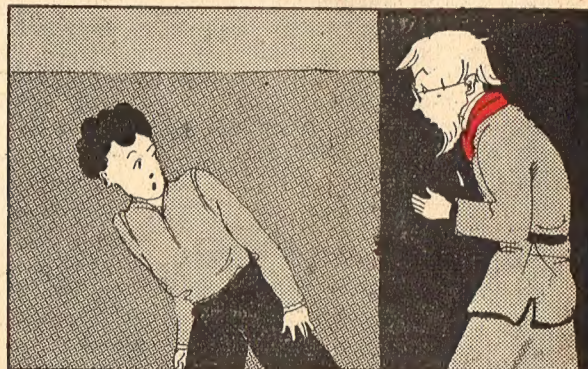
CORRY ERKENS

SAN MIN

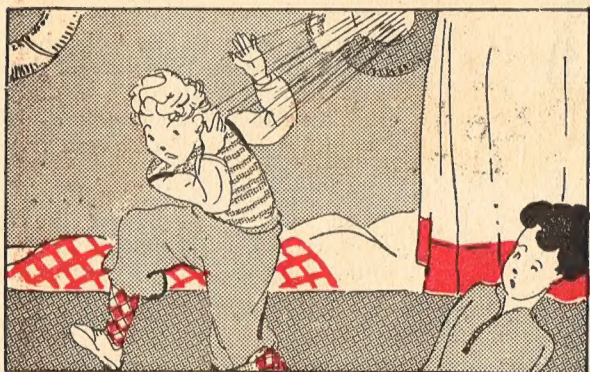
DE STAD ONDER ZEE

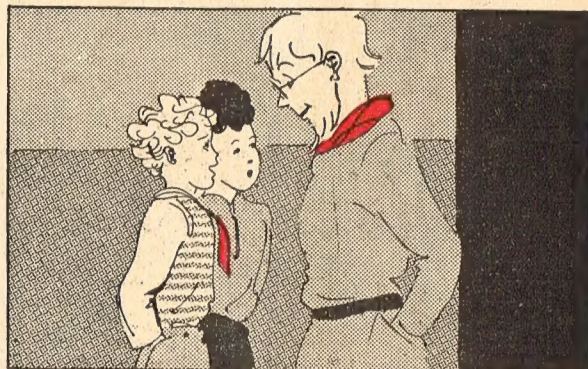
25. Frans ging rechtop zitten en lachte. „Zeg,” vroeg hij, „blijft dat gewiebel nog lang duren? Ik word vast zeeziek.”

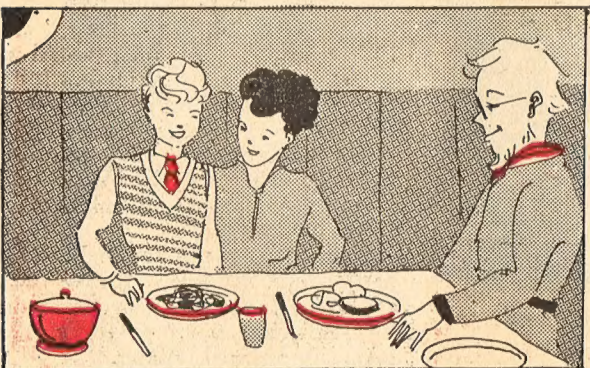
26. „Als de professor je ziet, ga je overboord,” zei Ben. Meteen ging de deur open en keek het verbaasde gelaat van den professor om het hoekje

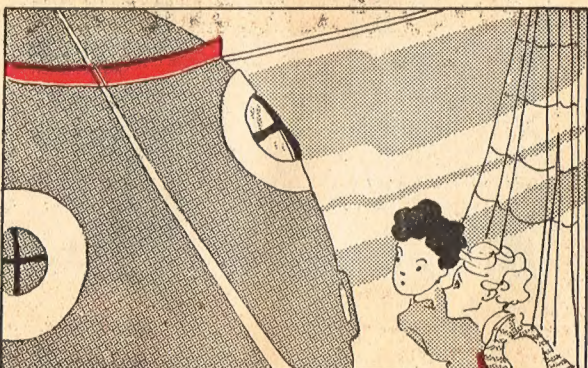
27. Een straal zeewater spoot door de open patrijspoort en trof Frans precies in zijn nek. „Ze hebben me!” riep hij geschrokken

28. De professor sloot de patrijspoort. „Wie is dat?” vroeg hij, op Frans wijzend. „Iemand om op Ben te passen,” lachte Frans.

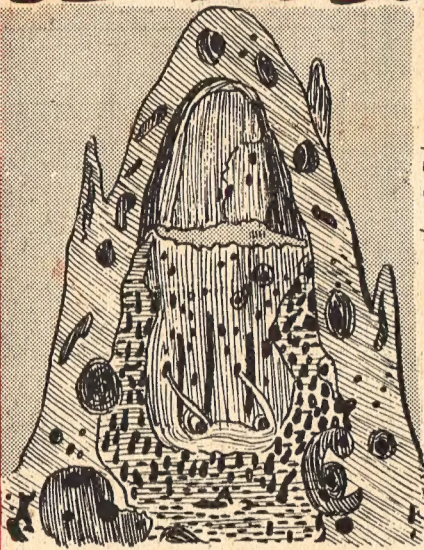

29. De professor was blij dat Ben gezelschap had en Frans kreeg een leuke kajuit naast die van Ben. Ze waren allebei erg in hun nopjes.

30. Ze mochten nu het hele schip bezichtigen, maar het laboratorium was afgesloten met een zware ijzeren deur. Achter in het schip lag de grote ronde kogel.

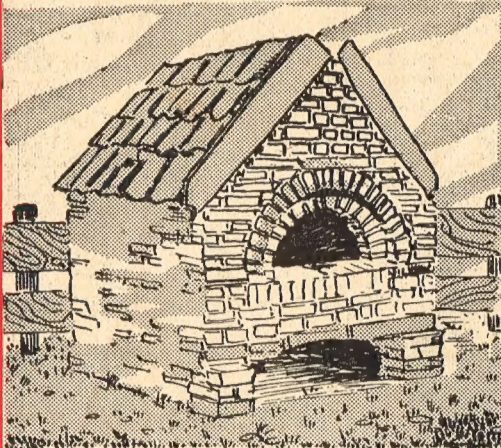
DE VERBORGEN KONINGIN.

DE TERMIETEN-
VOORAL OP DE PHI-
LIPPJEN KOMEN ZE
VAAK VOOR-ZIJN IN-
SECTEN, DIE BIJNA AL-
LES KUNNEN VERNIE-
LEN, WAT NIET VAN
STEEN, GLAS OF ME-
TAAL IS GEMAAKT
MEN KAN ZE AL EEN
VERDELGEN, ALS MEN
HUN KONINGIN VANGT
EN DOOFT DAN STERFT
DE HELE KOLONIE UIT
DE TERMIETEN VER-
BERGEN HUN KONIN-
GIN ECHTER MET AL-
LE ZORG ZIJ BOUWEN
VOOR HAAR EEN
SCHUILPLAATS, DIE

HAAST NIET TE VINDEN IS, EN ZULKE NAUWE TOEGANGEN HEEFT,
DAT DE KONINGIN FEITELIJK DE GEVANGENE VAN HAAR VOLK IS. ONS
PLAATJE TOONT EEN TERMIETEN HEUVEL VAN BUITEN GEZIEN EN IN
DOORSNEE. DE KONINKLIJKE CEL, MET A AANGEDUID, IS EEN VAN
DE VELE VERTREKKEN EN GANGEN IN DE WAND VAN DE BINNEN-
STE KOEDEL.

VOOR ONS DAGELIJKS BROOD.

VROEGER WAS HET BAKKEN VAN
HET BROOD DE ERETAAK VAN MOE-
DER DE VROUW; ZIJ BEREIDDE NIET
ALLEEN HET DEEG, MAAR PLAATSTE
DIT OOK IN DE OVEN. OP SOMMIGE
GROTE BOERDERIJEN VAN ONS LAND
HAD MEN DAARVOOR OP HET ERF
APARTE GEBOUWTJES VAN STEEN,
WAARIN GEBAKKEN WERD.

BRIEVENBUSSEN IN HET VERRE WESTEN.

IN MENIG LAND WORDEN HOLLE BOOM-
STAMMEN VOOR BRIEVENBUS GEBRUIKT. VOOR-
AL DE COWBOYS IN HET VERRE WESTEN
VAN AMERIKA HOUDEN ER NOG DERGE-
LIJKE BRIEVENBUSSEN OP NA.

S. GUSSENHOVEN.

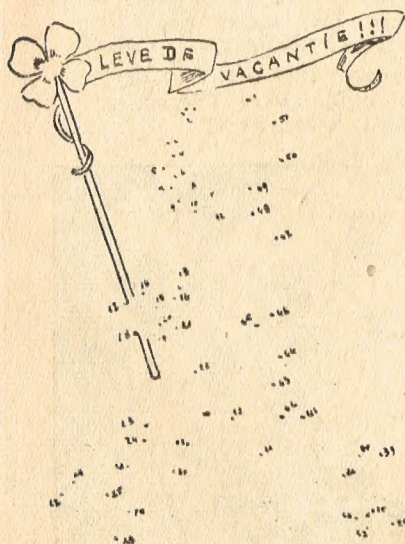
BONT ALLERLEI

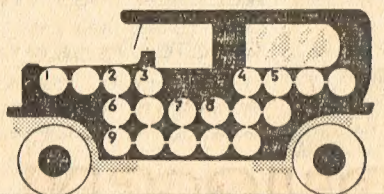
Stout poesje

Poesje is ondeugend geweest, en de grote poes vindt dat helemaal niet leuk. En wanneer klein poesje niet wil luisteren, maakt grote

poes er korte metten mee. Kijken jullie maar eens, wat er met kleine poes gebeurt, want het spreekwoord zegt: wie niet horen wil, moet voelen. Alle vakjes met een punt even kleuren.

Natuurlijk zijn jullie het er gloeiend mee eens. Ik ook, hoor. Wie is 't, die daar zo trots als 'n pauw zijn vaandel draagt. Teken 't maar eens gauw uit, van 1 tot 51.

Kruiswoordpuzzle

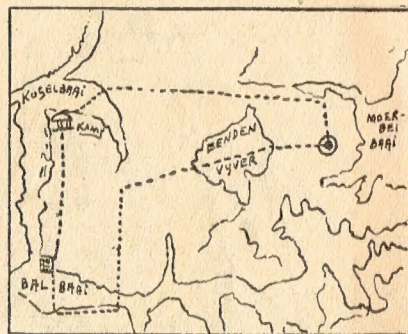
Horizontaal
(van links naar rechts):

1. Het afgebeelde vervoermiddel.
4. Ander woord voor: kroot.
6. Tegengestelde van: dichtdoen.
9. Hebben wij aan elke vinger.

Verticaal
(van boven naar beneden):

2. Duizend kilo.
3. Ander woord voor: Grootvader.
4. Zit op een fiets.
5. Voorzetsel.
7. Landbouwwerktuig.
8. Ontkenning (de laatste letter weglaten).

Oplossingen vorig nummer DE SPOORZOEKERS

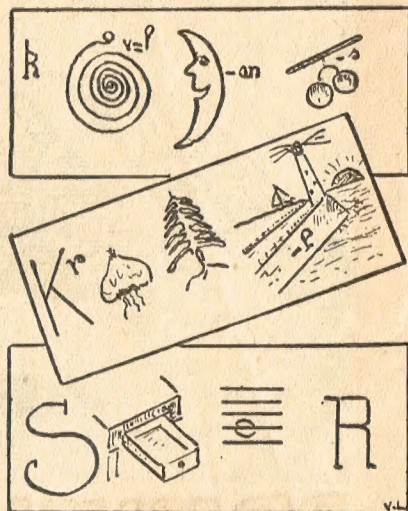

WAT IS DIT?

1. Kom. 2. Pas. 3. Sap. 4. Pak.
5. Map. 6. Mop. 7. Kas. 8. Mos. 9. Sok. 10. Kop. 11. Mak. 12. Kam.
13. Som. 14. Sam. 15. Kap.

DRIE-WOORDEN-REBUS 24

1. parabel (p-a-ra-be-l).
2. peulschil (p-e-u-(i)l-schi(oen)-l).
3. pollepel (p-(t)-ol-le(k)-pe-(t)-l).

Drie-woorden-rebus 25

De drie woorden hebben allemaal betrekking op de uitoefening van een vak. Het eerste staat in verband met stoffen, het tweede met allerlei artikelen voor de keuken en het derde met runderlapjes, enz. enz.

Luciferskunstje

Je neemt negen lucifers en je probeert eens, of je daarmee 3 vierkantjes en 2 driehoeken kunt leggen. Het is niet moeilijk, maar je moet precies weten, hoe het moet. Knobbelen jullie dat maar eventjes uit.

WERKEN MET TOVERGETALLEN

No. 1.

17-19-3-13-1-27
21-5-29-47-23-7
31-45-59-15-11-33
43-0-57-9-35-41
55-0-25-39-53-0
37-0-0-49-0-51

No. 2.

14-18-3-15-2-35
22-6-34-47-19-10
31-46-59-23-11-30
43-0-58-7-27-42
55-0-26-39-54-0
38-0-0-50-0-51

No. 3.

14-13-7-21-4-37
23-5-36-47-20-6
31-46-60-22-12-30
45-0-55-15-29-44
0-0-28-39-54-0
38-0-0-52-0-53

No. 4.

14-15-10-13-8-41
26-9-40-47-27-11
31-46-60-25-13-30
45-0-59-12-29-44
0-0-28-43-57-0
42-0-24-56-0-58

No. 5.

22-24-17-26-16-49
23-18-48-55-25-20
31-54-60-27-21-30
53-0-59-19-29-52
58-0-28-51-57-0
50-0-0-0-0-56

No. 6.

38-40-34-39-32-49
51-35-48-55-43-37
47-54-60-42-33-46
53-0-59-36-45-52
0-0-44-51-57-0
50-0-0-56-0-58

Je zegt tegen een van je vrienden: denk jij nu maar eens een getal van 1 tot en met 60. Dan zal ik je zeggen welk getal je hebt gedacht. En je doet het ook. Hoe? Ja, dat is het kunstje.

Begin met al die cijfers eens netjes over te schrijven in 6 groepjes. Elk groepje plak je dan op 'n kartonnetje, voor de stevigheid. Je laat je vriendje dan eens kijken op

welk van die kaartjes het cijfer staat, dat hij gedacht heeft en je laat je die kaartjes geven.

Dan tel je van die kaartjes alle cijfers op, die als vijfde in de bovenste rij komen (want dat is het sleutelcijfer op alle kaartjes) en dat is 't getal, dat je vriendje heeft gedacht. Een voorbeeld zal het duidelijk maken. Veronderstel, dat je vriendje nr. 36 heeft gedacht. Wanneer hij de kaartjes bekijkt zal hij zien, dat 36 voorkomt in no. 3 en no. 6. Die twee kaartjes geeft hij aan jullie. Nu zoeken jullie 't vijfde cijfer in de bovenste rij van elk kaartje. Op no. 3 is dat cijfer: 4, en op no. 6 is het 32. Welnu, $4 + 32 = 36$. En dat getal had je vriendje toch gedacht. Gesnapt? Stel, dat hij 18 heeft gedacht. Nu, 18 komt voor op kaartje no. 2 en no. 5. Het 5e cijfer is 2 en 16 of samen 18. Klopt het, of niet? Het is een leuk spelletje, maar oppassen, dat je niet laat merken waar de 6 sleutelgetallen staan, want daar zit natuurlijk de hele kneep.

Waar is de portier?

Een paar toeristen willen het oude kasteel bezoeken, maar ze zochten tevergeefs naar den portier. Misschien zien jullie beter dan die twee bezoekers, want de portier is in elk geval aanwezig, al zit hij ook op een ietwat zonderlinge plaats. Zien jullie hem?

Strikvragen

1. Welke aria kan men niet zingen?
2. Welke bij heeft geen angel?

Van deze twee opgaven zul je volgende week de oplossing vinden op bladzijde 6.

ONVERWACHTE GEVOLGEN

STORS VOORLITTER REBELLEN-CLUB

EN DE VLIEGENDE TAART.

